

† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τύχη ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἢ Δευτέρᾳ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Δι-Θ

K Δι
 υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς ος σε ει
 σα α ακου σο ο ο ο ον μθ ει ει σα κθ ς ς ς

σον μὲ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κϛ ϛ σο ο ον μὲ προ ο ο σρες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μὲ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μὲ ως θυ μι ι α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σϛ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μὲ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κϛ σο ον μὲ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μὲ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μὲ εις λο γω σπο νη

ρι ι ι ας τς προ φα σι ζεσθαιπρο φασειςεν α μαρ

τι ι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε

κτων αυτων

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τωτην κε

φα λη η ην μθ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

Α κς σον ται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μθ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την

ψυ χη ην μ^Δ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν ^Δ

Π ε σ^Mνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^Δ

Φ ω νη μ^Δ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μ^Δ προς Κυ ρι ον ε δε η θην ^Δ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τ^Δ την δε η σι ι ιν

μ^Δ την θλι ψιν μ^Δ ε νω πι ον αυ τ^Δ απα γ γε λω ^Δ

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μ^Δ το πνευ μα μ^Δ και συ ε γνωσ

τας τρι βους μ^Δ

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι ^Δ

Κ α τε νο ον εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο επι γινωσκωνμε

Απωλετοφυγηαπεμ και ουκ εστιν ο

εκτητωντηνψυχηηνμη

Εκεκραξαπροςσε Κυρι εειπασει

ηελπισμημερισμουειενγηζωντων

Προοσχεσπροςτηνδεησινμου οτιεταπει

νωθηνσφοδρα

Ρυσαιμεεκτωνκαταδιωκοντωνμεοτιε

κραταιωθησανυπερεμεε

Εξαγαγεεκφυλακτηστηνψυχηηνμη

τξεξομολογησασθαιτωνοματισ

Εμευπομενουσιδικαιοι εωςουαντα

ποδωωωμοι

Εκβαθεωνεκεκραξασοιοι Κυριε Κυρι

εισακουσοντηςφωνηηςμη

Γενηθητωταωτασπροσεχονταειστηνφω

νην της δε η σε ω ω ως μϛ

Ἴστῶμεν Στίχους στ', καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ ἰδιόμελα.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

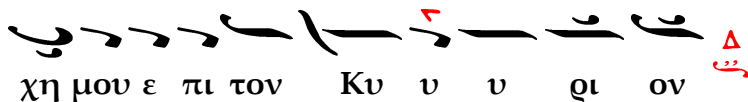
Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται

στιν

τον φω τι σμον η η μων τον φω τι σαν τα πα
αν τα Α α αν θρω ω ω ω πον ι δων ο Προδρο
μος βα πτι σθη ναι πα α α ρα γε νο ο ο με ε ε
ε νον χαι ρει τη ψυ υ χη και αι αι αι τρε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει
ρι δει ει κνυ υ υ σι ιν α α αυ τον και
λε ε γει ει τοι οισ λα α οι οισ ι δε ο λυ
τρῶ με ε νος τον Ισ ρα α ηλ ο ε λευ θε ρων η
μας εκτης φθο ο ρα α α ασ ω α να μα α αρ
τη η η η τε Χρι στε ο Θε ος η μω ων
δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν νη ψυ

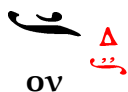
 χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

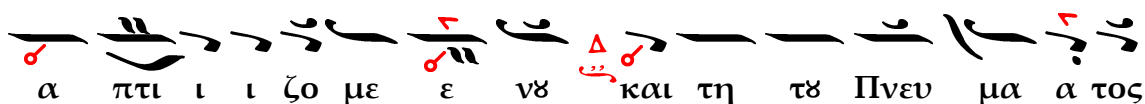
Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, ...

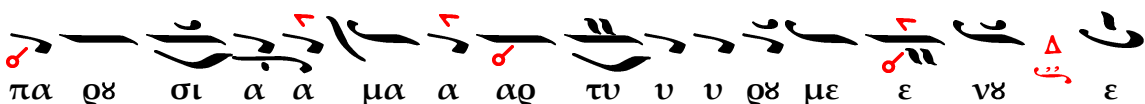
Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι

 ον

T δ λυ τρω τδ η ημων υ πο δδ δ λδ δ βα α

 α πτι ι ι ζο με ε νδ και τη τδ Πνευ μα α τος

 πα ρδ σι α α μα α αρ τυ υ υ ρδ με ε νδ ε

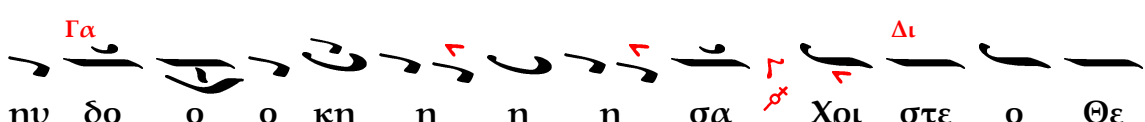
 φρι ξαν ο ο ρω ω σαι Α α α α γγε ε ε ε

M ε ε ε ε ε ε ε α γγε λων στρα α τι ι αι αι

 φω νη δε δ ρα α νο ο ο θεν η νεχ θη η εκ Πα α

 τρος δ τος ον ο Προ δρο ο μος χει ει ρο θε ε τει

 Υι ος μδ υ πα αρχει ο α α γα πη η τος εν ω

Γα ηυ δο ο ο κη η η η σα Χρι στε ο Θε

ος η μων δο ο ο ξαα α α σοι

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σω

ωντων α νο μι ω ω ων αυ του

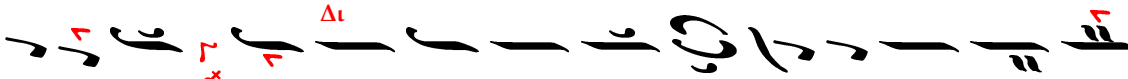
Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

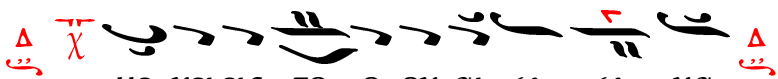
παν τε ες οι λα α οι

Τα Ι ορ δα νει α ρει θρα σε την πη γη ην ε
δε ε ε ξα α α αν το και ο Πα ρα κλη τος
εν ει ει ει δει πε ρι στε ρα α ας κα τη ηρ
χε ε ε ε το κλι νει κο ρυ υ φην ο ο ο ο
κλι ι ι ι ι ι ι ι ι ο κλι να ας ς
ρα α νς κρα α ζει και βο ο α πη λο ος τω
πλα α στ ς ς ς ς γω τι μοι ε πι τατ τεις τα υ υ περ
ε ε με ε γω χρει αν ε χω τ ς σ ς ς βα
α πτι ι ι σμ ω α να μα α αρ τη η η

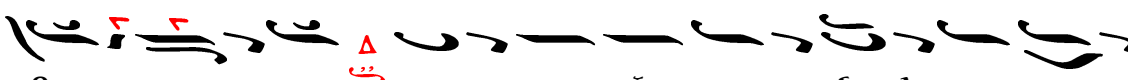

 η τε Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο

 ξα α α σοι

Στίχ. στ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

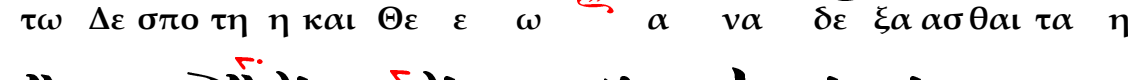
 με νειεις το ο ον αι ω ω να

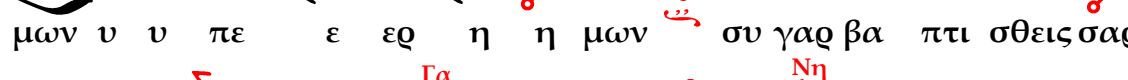

 ω σαι βλ λο με νος τον πλα νη θεν τα Α α αν

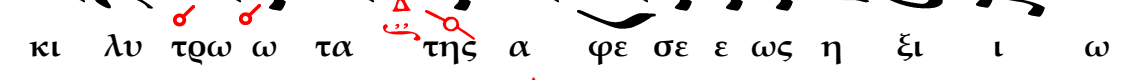
 θρω ω ω πον σκ α πη ξι ω σας δλ μορ φη ην

 εν δυ υ υ σα σθαι ε πρε πε γα αρ σοι τω ω

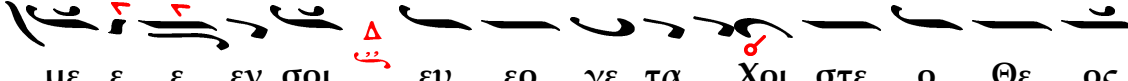
 Δε ε ε ε σπο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 τω Δε σπο τη η και Θε ε ω α να δε ξα ασθαι τα η

 μων υ υ πε ε ερ η η μων συ γαρ βα πτι σθεις σαρ

 κι λυ τρω ω τα της α φε σε ε ως η ξι ι ω

 σα ασ η η η μας δι ο βο ω ω ω ω ω

 με ε ε εν σοι ευ ερ γε τα Χρι στε ο Θε ος

 η μων δο ο ο ξα α α σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Ἦχος Δι-θ

 ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω των α α μην

Υ πε ε κλινας κα ραν τω ω ω Προδρο ο μω

συ υ νε ε θλασας κα ρα α ας τω ω ων δρα α κο

ο ον των ε πε στη η ης ε ε εν τοις ρει ει

θροις ε ε φω τι ι ι σασ τα α συ υ υμ πα α α

αν τα του δο ξα ζειν σε ε ε ε ε Σω ω τη η

η η η η η η η η τον φω τι σμον τω

ων ψυ χω ω ω η η η η μω ω ω ω

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
ς ῶ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σῶ ῶ ῶ Χρι ι
στε ε ε ελ θε ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνῶ ῶ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε θε ε ῶ
ς ῶ ζω ω η η ην ο ο ο δι δῶς δι ι ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
 θα να α τσ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα καρος Ι η σσ ς Χρι ι ι στε ελ
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνσ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δσ ςς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

Προκειμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ἀναγινώσκονται τρία μόνον Ἀναγνώσματα, δηλ. τὸ Α' καὶ μετ' αὐτό, τὸ Τροπάριον τῆς προφητείας, Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. Εἶτα τὸ Ε' Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτό, τὸ ἕτερον Τροπάριον τῆς Προφητείας, Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις. Τελευταῖον, τὸ Ϛ' Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο,

εἴτε φάλλεται Τρισάγιον εἴτε μή, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κ.τ.λ.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(α' 1-13).

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἄορατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη.

Β'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ιδ' 15-29).

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Τί βοᾷς πρὸς με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ράβδον σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραώ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος,

ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραώ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ διεσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραώ, καὶ τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραώ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Γ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ιε' 22-27, ις' 1).

Ἐξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥς τε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρόαν· καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρόας· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπέειρασε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεῖμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ Συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀναμέσον Αἰλεῖμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν·
Τροπάριον.

Ἦχος π̣ά̣ ◀ Κε ρ

Επε φανῆς ἐν τῷ κοοσμῷ ὁ τὸν κοοσμον ποι
ῆσας ἵνα φωτισῆς τὸς ἐν σκοτεινῶν καθεμέ
νως φιλανθρώπων δοξαῖ σοι

Οἱ στίχοι. Ψαλμὸς ξγ'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσῃ ἡμᾶς· ἐπιφάναι

τὸ πρόσωπον
αὐτῶν εφημάς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς

ἵνα φωτισῆς τὸς ἐν σκοτεινῶν καθεμέ
νως φι

λανθρώπων δοξαῖ σοι

Στίχ. β'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου,
ἐν πασι

θνεσι τοσωτηριον σου

ἵνα φωτισῆς τὸς ἐν σκοτεινῶν καθεμέ
νως φι

λανθρώπων δοξαῖ σοι

Στίχ. γ'. Ἐξολογησάσθωσαν σοὶ λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσαν

σοὶ λαοὶ πάντες·
γῆ ἐδώκε τὸν καρπὸν αὐτῆς

ἵνα φωτισῆς τὸς ἐν σκοτεινῶν καθεμέ
νως φι

λανθρώπων δοξαῖ σοι

Στίχ. δ'. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ

Θεός. ^u και φο ^q βη ^u θη ^u τωσαν αυ ^u τον ^u πα ^u ντα ^u τα ^u πε ^u ρα

^u τα ^u της ^u γης ^q

^l να ^u φω ^u τι ^u σης ^u τς ^u εν ^u σκο ^u τει ^u κα ^u θη ^u με ^u ε ^u νς ^q φι

^u λα ^u ανθρω ^u πε ^u δο ^u ξα ^u α ^u σοι ^q

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

E ^u πε ^u φα ^u νης ^u εν ^u τω ^u κο ^u ο ^u σμω ^{v'} ο ^u τον ^u κο ^u ο ^u σμον ^u ποι

^u η ^u σας ^q ^u ι ^u να ^u φω ^u τι ^u σης ^u τς ^u εν ^u σκο ^u τει ^u κα ^u θη ^u με ^u ε

^u νς ^q ^u φι ^u λα ^u ανθρω ^u πε ^u δο ^u ξα ^u σοι ^u οι ^u οι ^u οι ^u οι ^q

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Δ'. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα
(γ' 7-8, 15-17).

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἵνα γνῶσιν, ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς αἵρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, λέγων· Ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἵρόντων τὴν Κιβωτόν, ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν)· καὶ ἔστη τὰ ὕδατα, τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, εἰς πῆγμα ἓν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα, ἀπὸ Ἀδαμὶ τῆς πόλεως, ἕως μέρος Καριαθιαρίμ· τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν ἀλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ· καὶ ἔστησαν οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἔτοιμοι· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως

συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

**Ε'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα
(β' 6-14).**

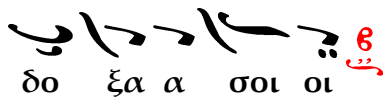
Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἕστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἕστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἶλυσεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἕστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀφρώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

**Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν·
Τροπᾶριον.**

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἡ θέσις τοῦ τροπαρίου εἶναι μετὰ τὸ 5' ἀνάγνωσμα.

Ἦχος Δι. ς.

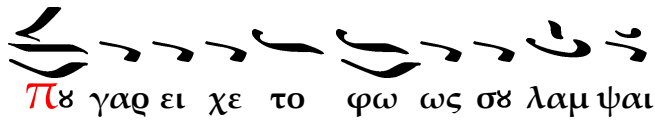

A μαρ τω λωις και αι τε λωναις δι α πλη θς ε
λε ςς σθ ε πε φα α νης Σω τηρ ημων πθ γαρ ει χε το
φω ως σθ λαμψαι ει μη τοις εν σκοτει καθη με νοις

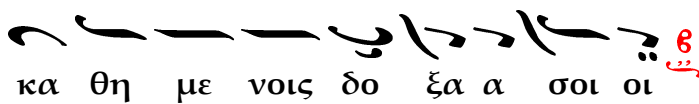
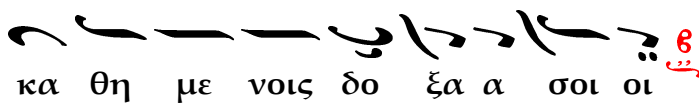
δο ξα α σοι οι

Οἱ στίχοι. Ψαλμὸς 4β'.

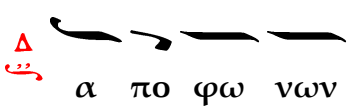
Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν και περι ι ε ζωσα το

 Πα γαρ ει χε το φω ως σλ αμ ψαι ει μη τοις εν σκο τει

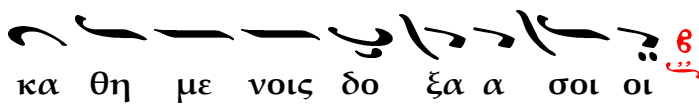
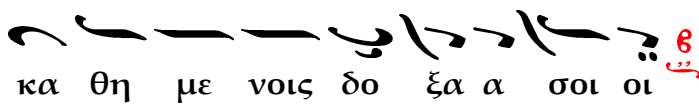
 κα θη με νοις δο ξα α σοι οι

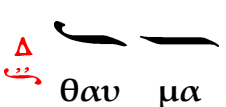
Στίχ. β'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς

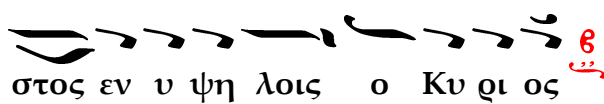
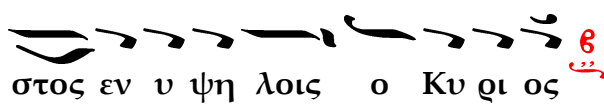
αὐτῶν, ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν α πο φω νων

 υ δα των πολλων

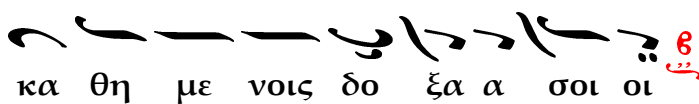
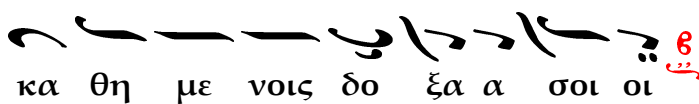
 Πα γαρ ει χε το φω ως σλ αμ ψαι ει μη τοις εν σκο τει

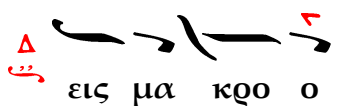
 κα θη με νοις δο ξα α σοι οι

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυ μα

 στος εν υ ψη λοις ο Κυ ρι ος

 Πα γαρ ει χε το φω ως σλ αμ ψαι ει μη τοις εν σκο τει

 κα θη με νοις δο ξα α σοι οι

Στίχ. δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εις μα κρο ο

 ο τη η τα η με ρων

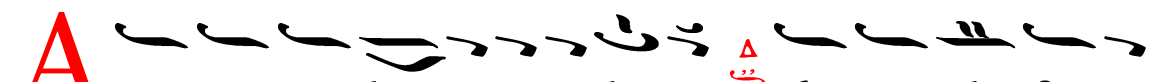
 Πῶς γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λαμπραῖς εἰ μὴ τοῖς ἐν σκοτει-

 καθήμενοι δοξαῖα σοι οἱ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ ὄλον.

Ἦχος Δι-Θ.

 Αμαρτωλοῖς καὶ αἰτελῶναις διὰ πληθῆς ἐ-

 λεῖς σου ἐπεφάνης Σωτηρῆμων πῶς γὰρ εἶχε τὸ

 φῶς σου λαμπραῖς εἰ μὴ τοῖς ἐν σκοτει καθήμενοι

 δοξαῖα σοι οἱ οἱ

Γ'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα
 (ε' 9-14).

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθεῖς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἄβανὰ καὶ Φαρφάρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην καὶ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅ,τι εἶπε πρὸς σέ, λούσαι, καὶ καθαρίσθητι. Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν·

Τροπάριον. ᾠχος πλ. β΄.

Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις...

Ἐὰν ἀναγινώσκονται τρία μόνον Ἀναγνώσματα, τὸ Τροπάριον τῆς β΄ στάσεως μετατίθεται μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ε΄ Ἀναγνώσματος.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ζ΄. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(α΄ 16-20).

Τάδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὄρφανῶ, καὶ δικαιοῦσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Η΄. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(λβ΄ 1-10).

Ἀναβλέψας Ἰακώβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἥνικα εἶδεν αὐτούς· Παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηεῖρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὕτως ἐρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ· Οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ. Μετὰ Λάβαν παρώκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρη χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες· Ἦλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτός ἐρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ’ αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῶζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἰσαάκ, Κύριε, σὺ ὁ εἰπὼν μοι· Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ εὔ σοι ποιήσω· ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου·

ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτη διέβην τὸν Ἰορδάνην.

**Θ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα
(β' 5-10).**

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα θίβιν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δέ, ὄρα· παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ· Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραῶ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἴόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς οθ' (79).

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. (οθ' 8)

Ἦχος ρα Γα ϕ

Ο Θε ος των δυ να μεων ε πι σρεψον η μας
και ε πι φανον το προ σω πο ον σα και σω θη σω
ω με ε θα

Στίχ. α'. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. (οθ' 2)

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ...

Στίχ. β'. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ἐμφάνηθι· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (οθ' 2-3)

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ...

Στίχ. γ'. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου; (οθ' 5)

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ...

Στίχ. δ'. Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ

σου. (οθ' 15)

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ...

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ...

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Γ. Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ζ' 36-39).

Εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σώζεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραήλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἴδου ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἄλωνι· καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι, ὅτι σώζεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραήλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόκον, καὶ ἀπερῶρη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνη ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί· καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γεννηθῆτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

ΙΑ'. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα

(ιη' 30-39).

Εἶπεν Ἡλίας πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων· Ἰσραήλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θαλαά, χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος, κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Λάβατέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε· Τρισεύσατε· καὶ ἐτρίσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλαά ἔπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ

όλοκαυτώματα, και τὰς σχίδακας, και τὸ ὕδωρ τὸ ἐν θαλαά, και τοὺς λίθους και τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ· Και ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, και εἶπον· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός.

**IB'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα
(β' 19-22).**

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἱεριχῶ πρὸς Ἑλισσαιέ· Ἴδου ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθή, καθὼς σὺ Κύριε βλέπεις· και τὰ ὕδατα πονηρά, και ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Και εἶπεν Ἑλισσαιέ· Λάβετε μοι ὑδρίσκην καινήν, και θέσθε ἐκεῖ ἄλας. Και ἔλαβεν αὐτό, και ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διεξοδὸν τῶν ὑδάτων, και ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἄλας, και εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος· Ἰαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Και ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἑλισσαιέ.

**IIΓ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(μθ' 8-15).**

Τάδε λέγει Κύριος· Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου, και ἐν ἡμέρα σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, και ἔπλασά σε, και ἔδωκά σε, και ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, και κατακληρονομησαι κληρονομίας ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· και τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, και ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτούς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτούς, παρακαλέσει αὐτούς, και διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Και θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, και πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ και θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, και ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, και οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, και τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, και ὁ Κύριος ἀπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰδὲ και ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Μετὰ τὰ Ἀναγνώσματα ἄνευ συναπτῆς καὶ τρισαγίου τὸ προκείμενον καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Ἐναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ΄.

Ἐδιάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς κς΄ (26).

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; (κς΄ 1)

Στίχ. α΄. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω; (κς΄ 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ΄ Γα ϕ

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. α΄. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Στίχ. β΄. Ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου,

πομεινοντον Κυριον

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. γ΄. Ἐπιβουλεύσασθε ἐναντίον μου ὡς ἐναντίον τοῦ θανάτου· ὡς ἐναντίον τοῦ θανάτου ἐπιβουλεύσασθε ἐναντίον μου ὡς ἐναντίον τοῦ θανάτου.

Στίχ. δ΄. Ἐπιβουλεύσασθε ἐναντίον μου ὡς ἐναντίον τοῦ θανάτου· ὡς ἐναντίον τοῦ θανάτου ἐπιβουλεύσασθε ἐναντίον μου ὡς ἐναντίον τοῦ θανάτου.

πομεινοντον Κυριον

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. ε΄. Ἐπιβουλεύσασθε ἐναντίον μου ὡς ἐναντίον τοῦ θανάτου· ὡς ἐναντίον τοῦ θανάτου ἐπιβουλεύσασθε ἐναντίον μου ὡς ἐναντίον τοῦ θανάτου.

Ἐδιάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
(θ' 19-27).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ὑμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιᾶζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

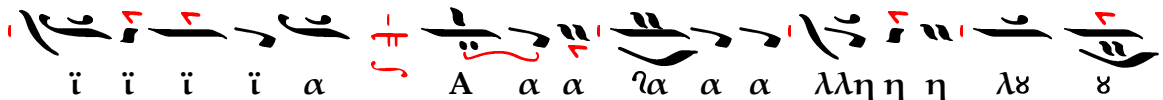
Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Πα

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α ρα α α λλη η η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï α α

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ
τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμμὰ

τε ε ως ο ο ξυ γρα α α α φϑ
A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

 ι ι ι ι α Α α α λη η η λϝ ϝ

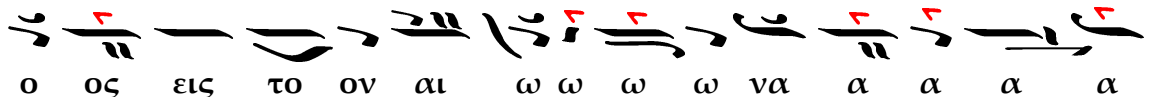

 ϝ ϝ ι ι α α

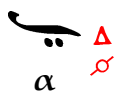
Στίχ. β'. Ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, Δ

ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε Δ

ο Θε ε

 ο ος εις το ον αι ω ω ω να α α α α

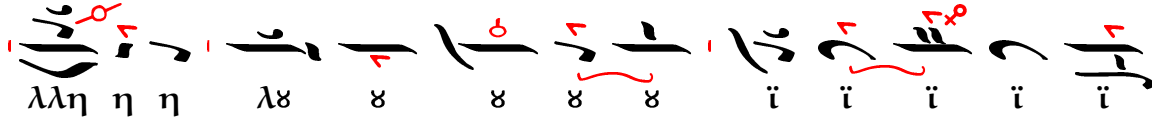

 α

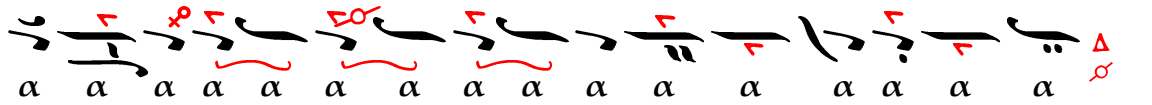
Α λη η λϝ ι ι α α α α Δ Α λη

 λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α Α α α λη α α

 λη η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι

 α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(γ' 1-18).

Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες, Τί οὖν ποιήσωμεν; ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότη τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· Τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασείσητε μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀφωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρὶ· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθαῖραι τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν σίτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς
ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ
τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος ᾠδῆ Πα ρ

Ο α να βαλ λο με ε νος φω ως ω ως ι ι
μα α α τι ι ι ι ον δι η μα α α ας καθ

η η μας γε νεσθαι κα τη ξι ι ι ω ω ω
 σε ρει θραπε ρι βαλ λε ε ται ση με ρον τα Ι ι
 ορ δα α α α νει ει ει α υκ αυ τος τδ των
 προ ος κα θα αρσιν δε ο ο ο ο ο ο ο με νος
 αλλ η μιν ε εν ε α αυ τω οι κο νο μω ων την
 α να γε ε εν νη η η η σιν ω τδ θα αυ
 μα α τος δι χα πυ ρος α να χω ω νε ευ ει και α
 να πλαττει α α νε ε ευ συν τρι ι ι ψε ε ε ε
 ως και αι σω ω ω ζει τς εις αυ το ον φω ω τι
 ζο ο με ε ενς Χρι στοος ο Θε ε ος και Σω τη η η ρ
 τω ων ψυ υ χων η η μω ων

ε τον εν Πνευμα α τι ι ι και πυ υ ρι κα θαι
 ρο ον τα την α μαρ τι ι ι α αν τδ κο ο ο ο
 σμη κα θο ρων ο Βα πτι ι στης ερ χο με νο ον προς
 α αυ τον δει λι ων και τρε ε ε μων ε βο ο

α α α λε ε ε ε γων ^{B8} ς τολ μω κρα α τη
 η η ^{Πα}σαι την κο ρυ φην σϺ την α α α χρα
 α α ^{Π9}αν τον συ με α γι α σον Δε σπο ο τα τη ε
^{B8}πι φα νει α α σϺ μο ο ο ο νε φι ι λανθρωω πε
 ε ^Ϻ ^χ

^{Π9}
^{Πα} Δ ευ τε μι μη σω με ε θα τας φρο νι μϺ Πα αρ
 θε ε ε ε νϺ ^{B8} ^{Π9} δευ τε υ παν τη σω ω μεν ^{Πα} ^Δ ^Ϻ τω φα
 νε ε εν τι ι Δε σπο ο ο τη ^{Π9} ο τι προ η ηλ
 θεν ως Νυμ φι ος προς τον Ι ω ω α α α αν νην ^{Π9}
^{B8} ο Ι ορ δα νης ι ι δω ων σε ^Ϻ ^χ ε πτη ξε και
 ε ε ε μει ει ει νεν ^{Π9} ο Ι ω α α αν
 νη ης ε ε ε βο ο ο ο α ^{B8} ^{Π9} ς τολ μω κρα α τη
^{Πα} η η ^{Πα}σαι κο ρυ φη η ης α θα να α α α τϺ ^{Π9}
^{B8} το Πνευμα κα τηρ χε ε το εν ει δει πε ε ρι στε ε ρας ^Δ ^Ϻ
^{Πα} α γι α σαι τα υ υ υ δα α α α τα ^{Π9}

M Δι B8
 και φω νη η ς ς ρα νο ο ο θε εν ς τος ε στιν ο
Πα
 Υι υ ο ο ος μϑ ο ε ε ελ θω ω ων εις τον
B8
 κο ο ο ο σμον π ρ σω σαι γε νος αν θρω ωπων Κυ υ υ
B8
 υ ρι ε ε δο ξα σοι οι B8

π ρ

B8 Πα
B απ τι ζε ται Χρι ι στος και α νει σιν εκ τϑ
π ρ
 υ υ υ δα α α α τος π ρ συν α να φε ρει ει γαρ ε
B8
 αυ τω το ον κο ο ο ο σμον π ρ και ο ρα σχι ζο
Δι
 με νϑς τϑ ϑς ς ρα α νϑς ς ς ο Α δαμ ε κλει
B8 Πα
 σε εν B8 ε αυ τω και τοις με ε ε τα α α αυ
π ρ B8
 τον π ρ και το Πνευ μα μαρ τυ ρει τη η Θε ο ο ο
Δι Πα
 ο ο ο τη τι Δι τω ο μοι ω γαρ προσ τρε ε ε ε
π ρ B8
 χει π ρ και φω νη η εξ ς ρα α νϑ B8 ε κει θεν
B8
 γαρ ο μαρ τυ ρϑ με ε νος Σω τη η η η ρ των ψυ υ χων
B8
 η η μω ων B8

π ρ

Ε^{Β8} τρε μεν η χειρ τ8 8 Βα πτι ι στ8 ο τε της α
 χρα α αν τ8 κο ρυ φη ης η η ψα α α το ε
 στραφη Ι ορ δα νη ης πο τα α μος Δ² εις τα ο ο ο
 πι ι ι σω ω^β μη τολ μω ω ω ων λει ει τ8ρ γη η
 η η σαι αι αι αι σοι^Μ ο γαρ αι δε σθει ει ει εις Ι ι
 η η σ8ν τον τ8 Να αυ η^{Β8} πωστον ποι η την α αυ τ8 8
 δει λι ι α α α σαι αι 8κ ει ει ει ει χεν^{Πα} αλ λα
 πα σαν ε ε ε πληρω ωσας οι κο νο μι ι αν Σω ω τηρ
 η η μων^{Δι} ι να σω σης τον κο ο ο σμο ον τη Ε πι
 φα νει α α σ8 μο ο ο ο νε φι ι λαν θρω πε ε^β

Δόξα. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι^ν
Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε πλη ρω ω σαι β8 8
 8 λο με ε νος^β α Ω ρησας α α απ αι αι ω

ω ω νος α πο πα α α σης τη ης κτι ι
 ι ι σε ε ε ε ως λει τρω γας τμ μστη ρι ς σθ
 ς ε ε ε ε λα α α βες εκ των Α γγελων
 τον Γα βρι ι ηλ εκ των αν θρω πων τη ην Πα αρ
 θε ε ε νον εκ των ς ρα α νων τον α α α
 στε ε ε ε ρα και εκ των υ दा α α τω ων τον Ι
 ο ο ορ दा α α νην ε νω ω ω ω το
 α α νο μη η μα τς κο ο σμ ς ε ξη η η
 λει ει ει ψας Σω τη η ηρ η η μων δο ο ο ο
 ξα α α α σοι

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Σ η μερον η κτι σι ις φω τι ι ι ζε ε ε
 ε ται ση με ρον τα πα α α αν τα ε ευ φραι αι αι
 αι αι αι νο ο ο ον ται τα ς ρα νι α α Α

α α μα και τα α ε ε ε πι ι γει ει ει α
 Nη
 Αγ γε λοι και ανθρωποι συμ μι ι ι ι ι ι
 γνυνται ο πρ ο γαρ βασι λε ε ω ως πα ρθ ο
 σι ι ι α α και η τα αξις πα ρα α γι ι ι
 ι ι νε ε ε ε ται δρα μω με εν τοι οι νυν
 πι τον Ι ορ δα α α α νη ην ι δω με ε εν
 πα α α α αν τε ες τον Ι ι ι ω ω
 α α αν νην πως βα πτι ι ζει κο ρυ υ φην
 Δι
 α χει ρο ποι οι οι η η η η τον και α να μα α
 α α αρ τη η η η τον δι ο α πο ο στο λι ι
 κην φω νη ην προ σα α α δο ο ο ον τεσ συμ
 φω ω ω ω νωσ βο ο η η η η η σω ω ω ω
 Nη
 μεν ε πε φα νη Η χα α ρις τθ Θε ε ο
 η σω τη ρι ι ο ος πα σιν α α αν θρω ω ω ω ποις
 Δι
 κα ταυ γα α α ζ ο ο ο ο σα και πα ρε
 ε χ ο σα πι ι στοις το με γα ε ε ε ε ε λε ε

Δι Νη
ε ε ο ο ο ος

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.
Ἄνατολιου.

Ἦχος Δι-Θ.

Εν Ἰορδανῇ ἠποταμῷ ἰδὼν σε
ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχοῦν
μενενονελεγεχρῖστε ὁ Θεεὸς
τι πρὸς τὸν ὄχλον παρεεγοόονας
ρουπονμηεεχων Κυυυριε εἰς ὄνο
μα δετινοοος σεεεβαπτιισω Πατροος
αλλα τὸν φεερεῖς ενεεααυτω
γιγαλλαυτος υπαααρχεις οσαααρ
κωωωωθεις Πνευματοοος Αγιιγ και
τὸ τοι δας διιδοοο ναι τοις πι στοις δι α
στοοοοματος οεπιφανεῖς Θεος ελε
εησοοονηηηηη μας

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν·

ο Ι ορ δα νης ε

στραφη εις τα α ο πι ι σω

Ε ι δο σαν σε υ δα τα α α ο Θε ε ος ει

δο σαν σε υ δα α τα α και αι αιαι ε φο βη η η

θη η η σαν προς την σην γααρ δο ο ξαν αν τοφ

θαλ μη σαι τα Χε ρα βι ιμ ς δυ υ υ υ

να α α αν ται ς δε α τε νι ι ι ι σαι τα

Σε ε ε ρα α α αφιμ ^{νη} αλ λα φο ο βω πα α α

ρι στα α με ε ε ε να τα μεν βα α στα ζ ς ς σι

τα δε δο ο ξα ζ ς σι την δυ υ να α α

μι ι ιν σθ μεθ ων οι οι κτι ι ι ρμον α να γγε λο

μεν την αι αι νε σιν σθ λε ε ε γο ο ο ον τες

ο ε πι φα νεις Θε ος ε λε ε η σο ο ον

η η η η μας

Στίχ. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη,

τι ε στραφης εις τα ο πι ι σω

Σ^{Δι} η με ρον ο υ ρα νυ και γης ποι η η της
 πα ρα γι νε ται σα ρ κι εν Ι ο ο ρ δα α α νη
 βα πτι σμα Αι των ο ο ο ο α να μα α αρ τη η η
 τος ι να κα θα α ρη η η τον κο ο σμον α πο
 της πλα α νης τ υ ε ε εχ θρυ και βα πτι ζε
 ται υ πο ο δ υ υ λυ ο Δε σπο ο ο της
 των α α α πα α αν των και κα θα ρι σμον δι υ δα
 τος τω γε νει των αν θρω πω ω ω ν δω ω ρει ει ει
 ται αυ τω βο η η η η σω ω ω ω μεν ο ε
 πι φα νεις Θε ος η μων δο ο ο ξα α α α
 σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοφάνους.

Ἦχος Πα ρ

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τϠ ϝ ϝς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Τ^{Πα}ον εκ Παρ θε νϠ ϝ Η λι ι ον βλε πων ο εκ
 στει ρας λυ χνος φα ει ει νος εν Ι ορ δα α α
 νη η αι τϠ με ε ε νον βα α πτι ι ι ι σμα
 εν δει λι α α και χα α ρα ε βο ο α
 προ ος α α αυ τον συ με α γι ι ι α σον Δε
 ε σπο ο ο ο τα τη θει α Ε πι ι φα νει α σϠ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
 Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ς σ ς Κ υ ρ ι
ε η της Τρι α δ ο ς ε φ α ν ε ρ ω ω θ η π ρ ο σ κ υ
ν η σ ι ς του γ α ρ Γ ε ν ν η τ ο ρ ο ς η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ
τ υ ρ ε ι σ ο ι α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ο ν ο ν ο μ α
ζ ς σ α και τ ο Π ν ε υ μ α ε ν ε ι ε ι δ ε ι π ε ρ ι σ τ ε ρ α ς
β ε β α ι ο υ τ ο υ λ ο ο γ ς τ ο α σ φ α λ ε ς ο ε π ι φ α
ν ε ι ς Χ ρ ι σ τ ε ε ο Θ ε ο ς και τ ο ν κ ο σ μ ο ν φ ω τ ι σ α ς δ ο ο
ξ α α σ ο ι

μὲ τέλος: δ ο ο ξ α α σ ο ι ο ι ο ι ο ι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἄρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *